

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.06.2002
KOM(2002) 295 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2137/92
om Fællesskabets handelsklasseskema for fårekroppe**

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2137/92 om Fællesskabets handelsklasseskema for fårekroppe

1. INDLEDNING

Ifølge artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 2137/92 om Fællesskabets handelsklasseskema for fårekroppe og om EF-standardkvaliteten af ferske og kølede fårekroppe og om forlængelse af gyldigheden af forordning (EØF) nr. 338/91 om fastlæggelse af EF-standardkvaliteten for ferske og kølede fårekroppe¹ skal Kommissionen senest den 31. juli 2002 forelægge Rådet en beretning om anvendelsen af forordningen.

Artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2137/92, som blev ændret efter Kommissionens forelæggelse af dens seneste beretning om klassificering af slagtekroppe for Rådet², fastsætter, at beretningen om nødvendigt bør ledsages af passende forslag, navnlig med henblik på om muligt at gøre anvendelsen af handelsklasseskemaet for fårekroppe obligatorisk.

Siden forelæggelsen af den seneste beretning i 1997 har der kun været meget begrænset udvikling i brugen af handelsklasseskemaet, og beretningens bemærkninger er generelt stadig gyldige. Den reform, der blev gennemført med Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød³, indebærer dog en ændring af beregningen af præmien for moderfår og har derfor haft konsekvenser for indberetningen af priser. Ved en vurdering af, om det ville være hensigtsmæssigt at gøre handelsklasseskemaet obligatorisk, er det derfor også nødvendigt at tage hensyn til denne ændring.

2. BAGGRUND

- 2.1. Inden den reform, der gennemførtes med forordning (EF) nr. 2529/2001, var fastsættelsen af markedspriser i fåresektoren af særlig betydning, fordi EU-markedsprisen var et centralt element i beregningen af den årlige præmie for moderfår. Disse markedspriser blev registreret ugentligt i medlemsstaterne i henhold til en EU-definition af standardkvaliteten for fårekroppe, som blev aftalt i 1991. De blev derefter omregnet til gennemsnitlige EU-markedspriser.

Den definition af standardkvalitet, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 338/91 om fastlæggelse af EF-standardkvaliteten for ferske og kølede fårekroppe⁴, blev indført efter 1989-reformen af ordningen og anvendtes til

---

¹ EFT L 214 af, 30.7.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2536/97 (EFT L 347 af 18.12.1997, s. 6).

² KOM(97) 250 af 30.5.1997.

³ EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.

⁴ EFT L 41 af 14.2.1991, s. 1. Forordningen er ophævet ved forordning (EF) nr. 2529/2001 (EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3).

fastsættelse af priserne og beregning af præmien. Prisindberetningen på grundlag af standardkvaliteten fungerede rimeligt godt, idet den gjorde det muligt at beregne en gennemsnitlig EU-pris ud fra sammenlignelige oplysninger fra medlemsstaterne.

I praksis har anvendelsen af denne definition i forordning (EØF) nr. 338/91 betydet, at prisindberetningen ikke er kommet til at omfatte lette lam på mellem 9 og 11,9 kg i Spanien, Italien, Grækenland og Portugal. Ydermere blev "rimeligt fedtlag" i mangel af klassificeringsnormer fortolket i Kommissionens gennemførelsesbestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 956/91 af 18. april 1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 1481/86 om bestemmelse af priserne for ferske eller kølede lammekroppe, der konstateres på Fællesskabets repræsentative markeder, og om registrering af priserne for visse andre fårekroppekvaliteter i Fællesskabet⁵, idet der blev fastsat forskellige øvre vægtgrænser for slagtekroppe i overensstemmelse med medlemsstaternes produktionspraksis. Grænserne er 16 kg i Spanien, Italien, Grækenland og Portugal, 21,5 kg i Storbritannien, Irland og Nordirland, 22 kg i Frankrig og Østrig og 23 kg i Danmark, Tyskland, Belgien, Nederlandene, Finland og Sverige.

Fastlæggelsen af en "standardkvalitet" betød, at der i et betydeligt omfang ikke blev taget hensyn til tilførslen og slagtingen af dyr ved fastsættelse af den gennemsnitlige EU-pris. Navnlig indgik der i beregningerne aldrig priser for lette slagtekroppe, som udgør hovedparten af produktionen i middelhavslandene.

Selv inden for standardkvaliteten var der stadig betydelige forskelle på priserne mellem de forskellige medlemsstater. Disse forskelle skyldtes hovedsagelig variationer i produktions- og forbrugsmønstre, sæsonbetinget udbud og selvforsyningsgrad medlemsstaterne imellem samt kvalitetsforskelle med hensyn til slagtet vægt, kropsbygning og fedtningsgrad.

- 2.2. Rådet, som var klar over behovet for at forbedre gennemsigtigheden på markedet, indførte i 1992 et handelsklasseskema for fårekroppe. Denne klassifikationsordning, hvis anvendelse er frivillig på EU-plan, omfatter en metode til klassificering af slagtekroppe efter faste kriterier og gør det derfor muligt for producenterne at modtage betaling i henhold til disse kriterier.

Et af de langsigtede mål med EU's handelsklasseskema for fårekroppe var, at det skulle være udgangspunkt for en nydefinering af standardkvalitet for fårekroppe til brug ved indberetning af priser.

3. KLASSIFICERING AF SLAGTEKROPPE

3.1. Gældende regler

Forordning (EØF) nr. 2137/92 fastsætter bestemmelser for EU-handelsklasseskemaet for fårekroppe, herunder især definition af slagtekrop, klassificeringskriterier, prisindberetning og kontrol. Der fastsættes to klassificeringsordninger:

- en ordning, der beskriver både kropsbygning og fedtningsgrad, og som normalt kaldes "SEUROPSkemaet"

---

⁵ EFT L 98, 19.4.1991, s. 8.

- en ordning, der kun gælder for lam på under 13 kg, og som beskriver vægt, kødfarve og fedtlag, og som normalt kaldes "A-skemaet".

Kommissionens forordning (EØF) nr. 461/93 om gennemførelsesbestemmelser til Fællesskabets handelsklasseskema for fårekroppe⁶ trådte i kraft den 6. marts 1993 med krav om prisindberetning baseret på klassificering for første gang senest den 8. april 1993.

I begyndelsen af 1995 offentliggjorde Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer nogle brochurer på alle EU-sprog undtagen svensk og finsk fra Kommissionen med en forklaring på EU-handelsklasseskemaerne for får og lette lam. Disse brochurer kan fås ved henvendelse til publikationskontoret: ref.: SEUROP. CM 84-94-694; A-skema: CM 84-94-703.

Det har siden indførelsen været frivilligt for slagterierne, om de vil anvende handelsklasseskemaet og indberette priser på grundlag heraf.

Som fastsat i forordningerne er der blevet aflagt kontrolbesøg i alle de medlemsstater, der har anvendt skemaerne i perioden 1993-2000. Det skete oprindeligt med henblik på at ensrette klassificeringsnormerne blandt medlemsstaternes eksperter og sikre, at de besøgte slagterier overholdt disse normer.

3.2. Anvendelse i medlemsstaterne

Hvad angår anvendelsen i medlemsstaterne, er det obligatorisk at anvende "SEUROP-skemaet" Finland, Frankrig, Sverige og Tyskland. Derudover foretages der også nogen klassificering efter dette skema i Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige.

Klassificering af lammekroppe på under 13 kg efter "A-skemaet" har kun fundet sted i begrænset omfang i Spanien, Portugal og Grækenland.

Der er praktisk taget ikke sket nogen fremskridt i gennemførelsen af klassificering af slagtekroppe i Østrig, Belgien, Luxembourg, Nederlandene og Italien.

Der er fremført flere grunde til den langsomme udvikling. Blandt disse kan nævnes:

- i mange medlemsstater sælger producenterne deres lam levende på husdyrmarkeder eller direkte fra bedriften til slagteriejere eller handlende og er derefter ikke længere interesseret i dem. Handlerne og betalingen gælder levende lam;
- hvis producenterne sælger direkte til slagterierne, sælger de ofte deres lam i partier baseret på en aftalt pris pr. kg slagtet vægt. På den måde bliver producenternes interesse i klassificering mere teoretisk end økonomisk, bortset fra visse producentgrupper;
- i nogle medlemsstater er slagterierne kommunale og ikke privat/kooperativt ejede, så der måske ikke findes klassificeringsfaciliteter eller personale til at udføre arbejdet;

---

⁶ EFT L 49 af 27.2.1993, s. 70. Forordningen ændrer forordning (EF) nr. 823/98 (EFT L 117 af 21.4.1998, s. 2).

- slagterier og grossister antyder undertiden, at EU-klassificeringsordningen ikke er relevant ved handeler på grossist/detailniveau, hvor det snarere er normen at foretage en simpel klassificering i første/anden/tredje kvalitet;
- uenighed mellem slagterier og producenter om, hvem der skal foretage og betale for klassificeringen;
- der findes reelt ikke nogen stærk slagterisektor i de medlemsstater, som har en traditionel, stor eksport af levende dyr.

4. REFORM AF DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

- 4.1 De reformer, der indførtes ved forordning (EF) nr. 2529/2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød har vigtige konsekvenser for prisindberetningen og klassificeringen af slagtekroppene.

Navnlig erstatningen af udligningsstøtten ("the deficiency payment") med en fast præmie betyder, at prisindberetningen ikke længere har samme betydning som tidligere. Under den nye ordning er det ikke nødvendigt at fastsætte en basispris for ferske og kølede fårekroppe eller at fastsætte en ugentlig gennemsnitlig EU-pris. De bestemmelser, der fastsatte disse krav, er blevet ophævet.

Det kræves stadig, at medlemsstaterne indberetter priser i henhold til bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 315/2002 af 20. februar 2002 om registrering af priserne for ferske eller kølede slagtekroppe af får på Fællesskabets repræsentative markeder⁷. Formålet med prisindberetningen er at gøre det muligt at følge tendenserne på de enkelte markeder. Det er nødvendigt for, at Kommissionen kan træffe afgørelse om at yde privat oplagingsstøtte, hvis der skulle opstå en særligt vanskelig markedssituation. En sådan beslutning vil blive truffet på baggrund af situationen på det pågældende marked.

Der findes ikke nogen mekanisme, der automatisk udløser privat oplagring, hvis prisniveauet på et givet marked falder og forbliver lavere end en sæsonjusteret EU-basispris. De bestemmelser, der tidligere anvendtes i den forbindelse, er ophævet.

- 4.2 Som forklaret ovenfor betød indførelsen af en "standardkvalitet", at der ikke blev taget hensyn til en betydelig del af tilførslen og slagtingen af dyr ved fastsættelsen af den gennemsnitlige EU-pris, og at der fandtes betydelige prisforskelle mellem de forskellige medlemsstater for slagtekroppe af standardkvalitet. Da det efter reformen ikke længere er nødvendigt at anvende en EU-gennemsnitspris, som er baseret på en sammenlignelig type slagtekrop, er begrebet "standardkvalitet" ikke længere anvendeligt. De pågældende bestemmelser er ophævet.
- 4.3. Udligningsstøtten beskyttede angiveligt producenterne effektivt mod prisfald, men gjorde, at de ikke mærkede konsekvenserne af den reelle udvikling på markedet. Et vigtigt mål med at erstatte denne støtte med en fast præmie er at skabe et sundt grundlag for, at landmændene kan udvikle deres produktion på en måde, der er mere markedsorienteret, end det måske var tilfældet tidligere. Forbedringen af kødets kvalitet er i den forbindelse særligt vigtig. Inden for rammerne af de nationale globale beløb, der er fastsat i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2529/2001, kan

---

⁷ EFT L 50, 21.2.2002, s. 47.

udgifterne omfatte betalinger til producenter, der anvender særlige produktionstyper, især med hensyn til kvalitet.

5. KONKLUSIONER

Manglen på fremskridt i flere medlemsstater med hensyn til anvendelse af klassificeringen af slagtekroppe har været skuffende.

Klassificering af slagtekroppe på grundlag af handelsklasseskemaet er kun udbredt i Finland, Sverige og Frankrig. Alle andre steder undtagen i Tyskland er den afhængig af producenternes og slagteriernes velvilje. Af forskellige årsager, herunder præference for husdyrmarkeder og for at sælge lam til slagtning til en fast kilopris, synes flertallet af producenter at være utilbøjelige til at sælge lam på grundlag af klassificeringsordningen. Slagterierne synes også at være modvillige i betragtning af, at i flere af medlemsstaterne er der kun relativt få af dem, der deltager i ordningen.

Efter reformen af den fælles markedsordning har klassificeringen af slagtekroppene fået mindre betydning med henblik på indberetningen af priser. Samtidigt hermed har også prisindberetningsordningen og navnlig behovet for sammenlignelige prisoplysninger på grundlag af standardkvaliteten fået mindre betydning.

Det er på grundlag af ovenstående et spørgsmål, om EU's handelsklasseskema bør gøres obligatorisk, og der kan argumenteres for, at der ikke er behov for et skema af denne art.

De steder, hvor klassificeringen anvendes, finder mange producenter og slagterier imidlertid, at der er tale om et nyttigt redskab til at opnå forbedringer af kvaliteten for det produkt, der både sælges på hjemmemarkedet og eksportmarkedet. Klassificeringen kan i den forbindelse på længere sigt give bedre produktpriser og produktkvalitet og i højere grad leve op til forbrugernes ønsker ved at tilvejebringe et objektivt grundlag til produktvurdering. Og den kan desuden give producenterne feedback.

Kommissionen mener ikke, at det er muligt at gøre anvendelsen af handelsklasseskemaet obligatorisk, men går på den anden side heller ikke ind for, at det afskaffes. De positive aspekter ved klassificeringen med hensyn til prisgennemsigtighed og forbedring af slagtekroppenes kvalitet får Kommissionen til at konkludere, at klassificeringen er værdifuld for sektoren.

6. FORSLAG

Kommissionen foreslår, at anvendelsen af EU's handelsklasseskema ikke gøres obligatorisk. Det indebærer, at det på EU-plan således fortsat vil være frivilligt, om man benytter sig af dette redskab, og at dets anvendelse kan begrænses til situationer, hvor det anses for at være til gavn for fåresektoren.

Kommissionen foreslår på den baggrund, at handelsklasseskemaet forbliver uændret.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde slagterierne til at anvende handelsklasseskemaet med henblik på at øge prisgennemsigtigheden for producenterne og på at forbedre slagtekroppenes kvalitet.